

εἰπεῖν καὶ αἰεὶ λέγειν Δημόκριτος 30 πάντα <εἶπαν>
Ζεὺς μυθέεται.

λειμών. Λειμώνας/λιβάδι, meadow, Ἐμπεδοκλῆς 66 σχι-
στοὺς λειμῶνας ... Ἀφροδίτης 121.4 Ἄτης ἂν λειμῶνα.

λείπεσθαι. Ὑπολείπομαι/ἀπομένω, be left/remain, Παρμε-
νίδης 8.2 μόνος δ' ἔτι μῦθος ὁδοῖο λείπεται ὥς ἔστιν Δημό-
κριτος 228 τὸ γὰρ ἵχνιον μῦνον λέλειπται τῶν ποδῶν.

λελιημένος. Βλ. λιλαιέσθαι.

λεπίς. Λέπι, scale, Ἐμπεδοκλῆς 82.2 ταῦτά τριῖνες καὶ φύλλα
καὶ οἰωνῶν πτερὰ πυκνὰ καὶ λεπίδες γίνονται ἐπὶ στιβαροῖσι
μέλεσιν.

λεπτός 1 (ἀντίθ. πυκνός). Λεπτός/λεπτοφυής, fine/thin, Ἀνα-
ξαγόρας A 92 (DK II 28,21) καὶ γὰρ τὴν ὁσμήν ... σχεδὸν δὲ
ὥς εἰπεῖν οὐκ αἰσθάνεσθαι τὰ μὲν μεγάλα (sc. ζῶα) τῆς λεπτή-
ς ἀέρος, τὰ δὲ μικρὰ τῆς πυκνῆς. || (ἀντίθ. παχύς). Διογένης 6.50 τὸ δ'
αἷμα τὸ μὲν παχύτατον ὑπὸ τῶν σαρκωδῶν ἐκπίνεται· ὑπερβάλλον δὲ
εἰς τοὺς τόπους τούτους λεπτόν καὶ θερμὸν καὶ ἀφρωδὲς γίνεται
2. λεπτοφυής/λεπτοῦφαντος, finely composed/finely woven, Ἐμ-
πεδοκλῆς 84.8 ὥς δὲ τότε ἐν μήνιγξιν ἐεργμένον ὠγύγιον πῦρ, λε-
πτῆσιν <τ'> ὀθόνησι λοχάζετο κύκλοπα κούρην, <αἷ> χοάνησι
διάντα τετρήατο θεσπεσίησιν **3** (συνών. στεινός, στεινωπός, ἀντίθ.
πλατύς, εὐρύς). Στενός, narrow/tight, Διογένης 6.13-15-26-41-45
σχίζεται δ' αὐτῶν ἄκρα ἑκατέρω, ἡ μὲν ἐπὶ τὸν μέγαν δάκτυλον,
ἡ δ' ἐπὶ τὸν ταρσόν, ἀπὸ δὲ τούτων λεπταὶ καὶ πολύοι ἐπὶ
τὴν ἄλλην χεῖρα καὶ δακτύλους. ἑτεραι δὲ λεπτότεραι ἀπὸ
τῶν πρώτων φλεβῶν τείνουσιν... σχίζονται δὲ καὶ ἐπὶ τὴν κοιλίαν
καὶ τὸ πλευρὸν πολλαὶ ἀπ' αὐτῶν καὶ λεπταὶ φλέβες ... ἑτεραι
δ' εἰσὶν αἱ ἀπὸ ἑκατέρας τείνουσαι διὰ τοῦ νωτιαίου μυελοῦ εἰς
τοὺς ὄρχεις λεπταί ... (αἱ δὲ φλέβες αἱ μὲν πρώται ἐκ τῆς κοι-
λίας εὐρύτεραί εἰσιν, ἔπειτα λεπτότεραι γίνονται, ἕως ἂν
μεταβάλλωσιν ἐκ τῶν δεξιῶν εἰς τὰ ἀριστερὰ καὶ ἐκ τούτων εἰς
τὰ δεξιὰ) **4** (συνών. ἀκριβής). Λεπτός/ἀκριβής, fine/accurate
Ἀναξαγόρας 12.9 ἔστι γὰρ (sc. νοῦς) λεπτότατόν τε πάντων χρη-